

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

СЛАВІТЕ ЙОГО!

Вифлеєм і Майдан

«Сьогодні», «нині» — ці слова чуємо дуже часто в богослужіннях Різдва Христового. «Діва сьогодні Предвічного родить» — сповіщає кондак Різдва; «Величне і преславне чудо сьогодні здійснюється: Діва народжує, її ж лоно не зотліває», «Нині Діва родить Творця всіх» — так починаються стихирні на стиховні Вечірні Різдва. Коляди в унісон з гімнографією роблять нас сучасниками вифлеємського тайнства: «Прийшов днесь із небес, щоб спасти люд свій весь».

Літургійний час, час переображений Христовим Воскресінням і Зішестям Святого Духа, вміщає в собі всі виміри часу — минулий, теперішній і майбутній. Літургійний спомин (гр. анамнез) дозволяє учасникам богослужіння уявляти себе і присутніми у Вифлеємі, і учасниками Тайної Вечері («Вечері Твоєї Тайної днесь, Сину Божий, мене причасника (причасницю) прийми»),

і врешті свідками другого пришествя Христового («Тому-то, споминаючи...друге і славне зновупришествя» — анамнез Літургії св. Івана Золотоустого). Літургійне «сьогодні» продовжує спасительну подію, єднає сьогодні з минулим і передвіщає неодмінне звершення в майбутньому, яке плавно перейде у вічність. «Нині» Різдва, так само як «нині» Пасхи, (Закінчення на 5 сторінці)

Всесвітлішому, Всечеснішому Духовенству! Преподобним Монахам і Монахиням!
Дорогим у Христі Мирянам Української Греко-Католицької Церкви у Польщі!

Мир у Господі!

З нагоди світлішого празника Різдва Христового та наступаючого Нового 2014 Року Божого бажаємо усім Вам добра і миру у серцях, спокою, усіх благ та Божого благословення у кожному дні Вашого життя.

Митрополит Іван Мартиняк

Владика Володимир Ющак

Єпископ-помічник Євген Мирослав Попович

Редакція Благовіста

Різдвяне Послання Владик УГКЦ у Польщі

Не бійтесь, бо я звіщаю вам велику радість, що буде радістю всього народу: сьогодні народився вам у місті Давидовім Спаситель, він же Христос Господь. І ось вам знак: Ви знайдете дитя сповите, що лежатиме в яслах (Лк. 2, 10-12).

Всечеснішим і Високопреподобним Отцям,
Преподобним Монахам і Монахиням,
Дорогим Братам і Сестрам!

Христос Рождається!
Дорогі у Христі Брати і Сестри!

Настав святковий час Христового Різдва, яке дає людині відчуття, що сьогодні небо схилиється до землі, що Бог приходить до людини. Це подія в історії людства, супроти якої жодна

людина не може бути байдужою. У дохристиянських часах про можливість приходу божества у людську дійсність люди могли лише мріяти, тому видумували її легендарні сценарії. Сьогодні ця мрія стає реальністю і доторкає кожного з нас, бо Христос прийшов на світ у людському тілі, щоб відкрити дорогу до спасіння кожній людині. Стихира на литії з Великого повечер'я висловлює це у промовистий спосіб: «Нині Бог прийшов на землю, людина ж на небо вийшла». (Закінчення на 4 сторінці)

Архиєрейська хіротонія у Перемишлі

АКСІОС!

«Перед Богослужінням вдаряють у церковні дзвони.

Процесія формується наступним чином: попереду іде примикирій, за ним Хрест (якщо Божественну Літургію очолює Патріярх), два рипідносоці по боках Хреста, хоругви, диякони з

кадилом, сослужащі ієреї, архиєреї та Патріярх, по обох його боках кирієносоці.

На подвір'ї або на сходах храму Патріярх зустрічають діти та братство з хлібом-сіллю та коротким привітанням. Процесія іде (Закінчення на 2 сторінці)

Владика УГКЦ та римо-католицькі єпископи з України, що взяли участь у хіротонії.

АКСІОС!

(Продовження з 1 сторінки)

Процесія вирушує з-під палати перемиських єпископів до собору св. Івана Хрестителя.

У хіротонії взяли участь українські владика з України та діаспори.

Привітання Патріярха Святослава у порозі перемиського собору.

Початок хіротонії владика-номіната Євгена Мирослава Поповича.

Єпископських свячень удіяли Патріярх Святослав, Митрополит Іван та Владика Володимир.

до храму відповідно до чину. Спереду йдуть з хрестом і хоругвами, далі йдуть у такому порядку — ієреї від наймолодших до найстарших згідно дати їхніх ієрейських хіротоній, так само архиєреї. Процесію завершує Патріярх. Процесія входить у храм і зупиняється, коли Патріярх заходить до храму і в притворі стає на орлець, тоді протодиякон кадячи зі середини храму виголошує:

Протодиякон: Нехай благословить тебе Господь із Сіону, і побачиш блага Єрусалиму по всі дні життя твого, завжди, нині і повсякчас, і на віки вічні.

Хор: Амінь. Достойно є воістину величати блаженною Тебе, Богородицю, присноблаженну, і пренепорочну, і Матір Бога нашого. Чеснішу від херувимів і незрівнянню славнішу від серафимів, що без зотління Бога Слово породила, сицу Богородицю, Тебе величаємо.

Перед початком Святої Літургії на кафедрі готуються сидіння для Патріяр-

ха, двох співсвятителів та розстелюються орлиці. Патріярх і два співсвятителі сідають на приготовані сидіння, повернені на схід. Тоді протопресвітер приводить найменованого (одягненого у всі священничі ризи) до краю орла перед архиєреїв, той тричі покланяється на схід, а тоді святителям, відтак протопресвітер голосно до нього мовить:

Приводиться Богом улюблений, вибраний і потверджений митрофорний протоієрей Євген Мирослав хіротонізуватися на єпископа богоспасаємого міста Горрецелії.

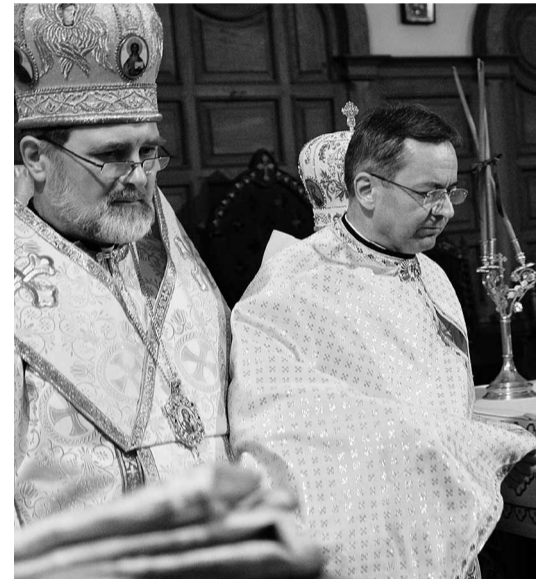
Патріярх: Чого ради прийшов еси, і чого просиш у нашого смирення?

Найменований відповідає: Хіротонію архиєрейської благодаті, блаженніший Владико. (...).

Фрагмент із видання «Архиєрейська Хіротонія Митрофорного Протоієрея Євгена Мирослава Поповича», Перемишль, 21.12.2013 р.

Такий був початок величного торжества у Перемишлі, що збулося у соборі св. Івана Хрестителя в суботу 21 грудня 2013 р. — Архиєрейської хіротонії митрофорного протоієрея Євгена Мирослава Поповича. Урочиста процесія, яка супроводила Владика-номіната, під могутні звуки трьох потужних церковних дзвонів вирушила із палати перемиських греко-католицьких єпископів до катедрі, де після привітання на порозі храму від мирян прибулого з Києва Блаженнішого Патріярха Святослава Шевчука, мав початися чин єпископської хіротонії.

Про ранг події, свідками якої мали бути усі прибулі до перемиської катедрі, впрямому засвідчила велика кількість гостей, вірян, що з'їхалися тут з різних регіонів Польщі та з-за кордону. Висловлюючи свою радість з факту, що греко-католицький єпископат у Польщі з даним днем збільшується, Перемисько-Варшавський Митрополит Іван Мартиняк привітав достойних гостей, поміж якими знайшлися: Патріярх УГКЦ Святослав Шевчук, Апостольський Нунцій в Польщі Челестіно Мільйоре, Владика Володимир Ющак — Вроцлавсько-Гданський ординарій, Секретар Конгрегації Східних Церков Архиепископ Василь Циріль, Голова Конференції Єпископату Польщі — Митрополит Перемиський Юзеф Міхалік, Архиепископ Іван Баб'як — Митрополит Пряшівський, архиепископ Володимир Війтишин — Митрополит Івано-Франківський, владика Мілан Шашік — Єпарх Мукачівський, Владика Петро Крик — Апостольський Екзарх у Німеччині та країнах Скандинавії, Владика Йосафат Олег Говера — Екзарх Луцький, Владика Гліб Лончина — Єпарх Великобританії, Владика Тарас Сеньків — Апостольський Адміністратор Стрийської Єпархії, Владика Ярослав Приріз — Єпарх Самбірсько-Дрогобицький, Владика Дмитро Григорак — Єпарх Бучацький, Владика Бенедикт Алексійчук — Єпископ-помічник Львівської Архиепархії, Владика Йосиф Мілян — Єпископ-помічник Київської Архиепархії, владика Мілян Халтура — Єпарх Кошицький, владика Мілян Лях — Єпископ-помічник Пряшівської архиепархії, Василь Говера — апостольський делегат для греко-католиків у Казахстані, архимандрит Сергій Гаєк — Апостольський візитатор для греко-католиків Білорусі. Були також присутні представники Римо-Католицької Церкви: Архиепископ Мечислав Мокшицький — Митрополит Львівський, Архиепископ Юліуш Петз з Познаня, Єпископ Казімеж Гурни з Ряшева, Єпископ Мечислав Цісло —

помічник Люблінської Архиепархії, Єпископ Адам Шаль — помічник Перемиської Архиепархії, Єпископ Маріан Ройек — Ординарій Замойсько-Любачівської Єпархії, Єпископ Кшиштоф Ніткевіч — Сандомерський Ординарій.

Чину хіротонії довершили Патріярх УГКЦ Святослав Шевчук, співслужителями при якому були Перемисько-Варшавський Митрополит Іван Мартиняк та Вроцлавсько-Гданський ординарій — Владика Володимир Ющак. Урочиста подія завершилася при численній участі духовенства і монашества різних конфесій.

У слові до згромаджених у суботне передобіддя в перемиському соборі св. Івана Хрестителя Патріярх, між іншими, сказав:

«У сьогоднішньому Євангелії, яке Господь Бог посилає нам на це торжество ми чуємо

Перше привітання від Патріярха УГКЦ Святослава.

відповідь трьох різних людей на одно й те саме питання, яке кожному з них ставить Ісус Христос. Це властиво є заклик: *Йди за мною! Йти за Христом означає бути християнином, вірувати в нього. Але образ дороги означає, що бути віруючим християнином, це — стати паломником. Пуститися в дорогу, щось залишити, щось взяти з собою і пуститися в цю пасхальну ходу, від смерті до життя, від рабства до свободи, від землі до небес. Але на цей заклик ми чуємо три різні відповіді. Перший учень дуже радо приймає це запрошення «Йди за Христом». Він каже: «Я піду за Тобою, куди б Ти не пішов». Але Ісус йому відкриває, через які дороги проходиме його шлях і каже про себе: лиси мають нори, птиці небесні мають гнізда, а син чоловічий немає де голови приклонити. Це є перший крок у дорозі за Христом, тому що той, хто є початківцем, до кінця ще не усвідомлює, що означає бути учнем Христовим. Часом є подібним до лисиці, до хитрої та второпної особи, яка в день є одною, а на ніч ховається у свою нору і живе роздвоєним життям. Йти за Христом означає вповні єднати усі свої бажання і прагнення лише в одному керунку. Вийти з нори...*

Другий, чуючи поклик Христа каже: «Дозволь мені спершу поховати мого батька». Тобто, лиши мені виповнити всі синівські обов'язки. Лише тоді стану вільним, щоб йти за Тобою. Отці Церкви кажуть, що

Слово нового Владика.

дуже часто у нашому духовному житті перше ми думаємо стати досконалими і святими, аж потім йти на службу Христові. Спочатку своїми власними зусиллями добитися якоїсь досконалості, а вже потім служити Богові. І тут показується, що йти цією дорогою Христа лише завдяки людській силі й людській досконалості — це є неможливо...

Третій говорить: «Дозволь мені спершу попроситися з моїми домашніми», а Христос йому каже: «Ніхто, що озирється назад, не здатний до Царства Небесного».

Нам часто стає шкода нашої особистої історії. Ми часто боїмося нових викликів, нових кроків у майбутнє, до яких кличе нас Христос. Але говорячи про рало Христос означає дивитися не назад, але вперед, тому що вперед є Він. На цій дорозі треба йти за Ним, цілковито довіряючи Йому і Він вкаже нам шлях до Царства Небесного...

Ці Христові слова, як ніколи, глибоко і влучно розкривають нам зміст цієї радості, нової єпископської хіротонії, яку ми сьогодні переживаємо у цьому святому храмі, у древньому Перемишлі. Кожен, хто є покликаний до єпископського служіння, є покликаний звершувати три завдання — навчати, освячувати і управляти...

Владико Євгене, сьогоднішня єпископська хіротонія є промінням надії, яке посилає Господь Бог для всієї нашої Церкви і всього нашого народу. Вже вкотре наш народ, особливо в Україні, є розгублений. Ми не знаємо, що нас чекає. Ми не знаємо, до якого свідчення покличе Господь Бог нашу Церкву на теренах Східної Європи, але ця хіротонія є знаком того, що Христос завжди буде з нами. Посилатиме слово своєї істини, благодать Духа Святого і мудрих управителів, які поклавши руку на рало, ніколи не оглядатимуться вже назад...».

Завершенням торжества стало зворушливе подячне слово від Владика Євгена до усіх, хто йому допоміг у життєвому шляху та дорозі до священства, довершенням якого стала єпископська хіротонія. Потім були ще спільні знімки з єпископами, родиною, з духовенством та процесійний перехід до палати.

Владика Євген Мирослав Попович став четвертим, хіротонізованим греко-католицьким єпископом до Польщі після закінчення II світової війни. Його хіротонія співпала з роком віддання до вжитку палати перемиських владик, яка реально повернулася до законних власників щойно у 2008 році.

Богдан Тхір

Блаженніший Святослав про Євромайдан у Києві

«За краще життя для своєї країни...»

Люди на Майдані маніфестують не для вигоди, а для нової перспективи для України, вважає Блаженніший Святослав (Шевчук), Глава УГКЦ. У Перемишлі ієрарх відповів на запитання щодо теперішньої ситуації від видання «Гість недзельний».

«Думаю, сам факт, що українське суспільство спромоглося на маніфестацію своєї політичної волі, вже є перемогою, — сказав Блаженніший Святослав. — На пострадянському просторі рідкістю є ситуація, що хтось не тільки має гарантії свободи, записані в Конституції та інших правових актах, а й може такий простір свободи собі створити.

Однак, правдою є те, що Майдан не може тривати вічно. Він не замінить також і нормальних інституцій. Зібране на Майдані суспільство висунуло три принципові вимоги і від їх виконання робить залежною свою подальшу тривалість. Люди домагаються звільнення всіх ув'язнених, репресованих

за участь у мирній демонстрації на Майдані. Ця вимога, в принципі, вже виконана, хоч проблемою і надалі залишається тиск на прихильників опозиції на робочих місцях, а особливо у ВНЗ. Черговою вимогою є покарання винних за побиття демонстрантів.

На цей момент відомі лише жертви, а немає нікого, хто взяв би на себе відповідальність за вживання сили проти людей. З цим пов'язана вимога відставки Уряду, який відповідальний за ці події. Ця справа належить до компетенції Президента і, може, вона здійснить певні бажані зміни. Врешті, існує

(Закінчення на 4 сторінці)

Владика Євгена зодягають у єпископські ризи.

Після хіротонії.

Перемиська палата греко-католицьких єпископів.

Катедральний хор під диригуванням Ярослава Вуйціка.

Делегація Сестер Службниць разом з Головною Настоятелькою.

Різдвяне Послання Владик УГКЦ у Польщі

(Продовження з 1 сторінки)

Коли Божий Син прийшов на світ у бідному вифлеємському вертепі засвідчили про це небо, земля і всесвіт. На небі появилася ясна зоря, яка вказала мудрецам зі Сходу дорогу до новонародженого Царя. Переляканим і збентеженим пастирям небесні ангел сповістив радісну новину про народження Царя всесвіту: «Сьогодні народився вам у місті Давидовім Спаситель, він же Христос Господь» (Лк. 2, 11). І одні і другі поспішили до Вифлієму, щоб поклонитись Богові у людському тілі. Так для мудреців зі Сходу, як і для пастирів була це незвичайна нагода віддати поклін від віків очікуваному Цареві.

Празник Христового Різдва є також для нас часом особливої радості. Стараємось провести його у спільноті близьких нам осіб. Наші святкування найчастіше зосереджуються при родинному святковому столі. Мають вони також свій церковний, літургійний момент. Дуже влучно розповідає про підготовку до Свят-вечора та до святкувань Празника Христового Різдва Катехизм УГКЦ у 196 номері: «В нашій церковній традиції особливо шановується Навечір'я Різдва, яке називається Свят-вечором. Кожна домівка стає «сімейним Вифлеємом»: на столі, символи ясел, під обрус кладуть сіно, а на обрус — просфору — символ Дитятка Ісуса. Поруч із просфорою ставлять і запалюють свічку — символ Вифлеємської зірки. Родина збирається навколо столу, щоби молитовно віддати шану воплощеному Синові Божому пісною вечерєю. Вірні колядують, двері домівок гостинно відчинені для всіх, що величають Різдво Христове. Вершиною святкування Різдва є урочисте богослужіння, на яке збираються всі парафіяни. Євхаристійна вечеря на Божественній Літургії увінчує вечерю родинну».

Традиційно, хто не задіяний у підготовку до Свят-вечора, може вже в навічир'я Христового Різдва брати участь у Божественній Літургії св. Василя Великого з Вечірнею. Звичайно однак наші церкви заповнюються народом щойно в сам день Христового Різдва. В цей власне день, звичайно дуже численно, наче пастири у Вифліємі, зустрічаємось у наших храмах. Особливо яскраво можна було побачити цей феномен кількадесят років тому, коли не було ще так багато наших парафій на західних та північних землях післявоєнної Польщі. Тоді наші вірні з різних, часто віддалених місцевостей, приїздили до найближчої парафії, щоб взяти участь у Різдв'яній Божественній Літургії та з цілим народом радісно заспівати коляди та могутне і радісне «З нами Бог ...». Сьогодні, хоча наші церкви у час Христового Різдва заповнені більше як у звичайному літургійному часі, все ж таки немає аж так великої різниці, як колись, поміж звичайним святом, чи неділею, а великими празниками. Пояснити це можна по різному. Найчастіше причина в цьому, що наших парафій у Польщі є сьогодні дуже більше як у комуністичні часи і кожний хто хоче, може брати участь у житті своєї Церкви протягом цілого року а не лише при нагоді великих церковних свят. Друга причина в тому,

що вірні нашої Церкви на сьогоднішній день вже більш-менш визначили себе релігійно і національно. Хто уважає себе живим членом нашої церковної спільноти той звичайно бере участь у її житті протягом цілого року а не лише при нагоді великих річних свят. Розуміємо, що нашим природним завданням є побігти до вертепу, до Божого храму, в якому народжується у людському тілі Божий Син і вклонитись йому до землі, як зробили це мудреці зі Сходу та вифлеємські пастирі.

Однак наші часи ставляють неодноразово перед нами різні перешкоди, які відривають нас від святкування одної з найбільших подій в історії людського спасіння. Тими перешкодами є в першу чергу спокуси цього світу, який пробує вмовити нам, що найважливішими у людському житті є вгода, вдоволення, приємність, відпочинок та добра забава. Якщо при цьому бракує вже часу для духовного життя то світ цим не переймається. Можемо почути, що права людини та її дочасні потреби є найважливішими. Якщо вже навіть сьогоднішній світ дозволяє нам святкувати Різдв'яні Свята то радше так, щоб не було у них надто експоновано новонародженого Ісуса Христа — Бога. В Його місце вставляється сьогодні всякі інші заступники, такі як ялинка, дід Миколай, подарунки та інше.

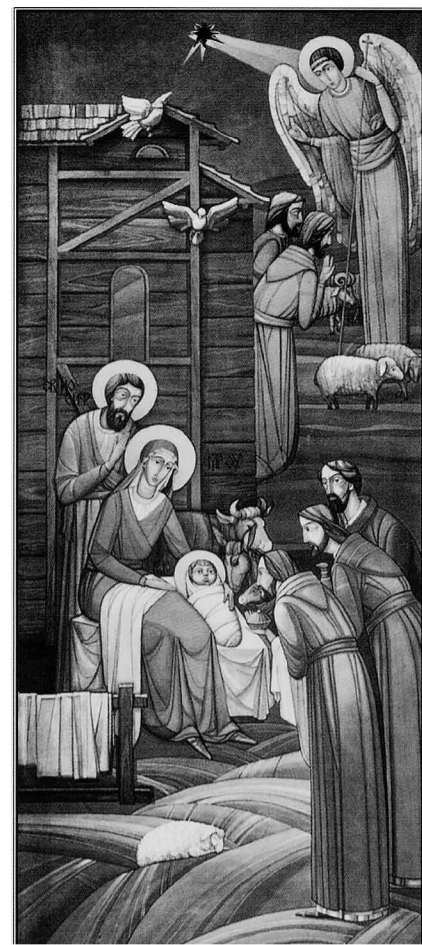
На перешкоді того, щоб прибігти до Христового вертепу стає нам також часто праця, бо гроші потрібні. Може хочемо щось особливого купити собі, може треба їх послати рідним в батьківщині, тому треба заробити їх якнайбільше і якнайшвидше, навіть якщо треба буде це робити у неділі чи свята.

Черговою перешкодою у належному святкуванні Христового Різдва є частина сьогодні зміна місця замешкання: з села у місто, з міста у ще більше місто, за працею чи наукою, з країни до країни, так в рамках Європейського Союзу, як теж дуже часто поза його межами, шукаючи заробітку, грошей а може і нової, не завжди кращої долі. В нових місцях лагодимо перш за все все те, що потрібне у щоденному житті, забуваючи про те, щоб відшукати у новому місці рідну парафію та стати її членом.

Новонароджений Божий Син чекає у вифлеємських яслах на всіх нас. Широко розкриває свої рученята щоб прийняти та благословити кожного, хто принесе Йому свій дар віри та любові. Чекає Він на тих, які завжди є у наших храмах та моляться у них. Новонароджений Христос очікує на молодих людей: студентів і працюючу молодь, на наших студентів з Польщі та з України. Але очікує Він також на тих, які прибули в нове місце а рідну церкву відвідують лише при нагоді відвідин у родинному домі. Боже Дитя очікує сьогодні у бідному вертепі на тих, які виїхали в чужі краї і благословляє їх, щоб не піддалися спокусам релігійного і морального релятивізму та байдужості на духовні потреби. Очікує на тих, які ради хліба і кращої долі, з конечності і з болючим серцем, покинули рідну Батьківщину, покинули рідних, нерідко малих дітей, чоловіка, жінку і сьогодні тиняються по різних країнах Європи та світу, щоб заробити копійку та вислати її своїм рідним, які, буває, не завжди використовують її на добру і потрібну ціль.

Христос очікує нас всіх сьогодні при вифлеємських яслах. Очікує, що в них добачимо вже символічно Пасху — Христове Воскресіння. Бо на іконі Христового Різдва вертеп часто

зображений як печера — гріб в якому було покладене мертве тіло Спасителя. На цій же іконі Боже Дитя обвинуте у пеленки, які подібні до похоронного полотна, яким було обвинуте тіло Ісуса Христа. Мир принесене мудрецами зі Сходу символізує помазання Ісуса Христа на майбутню смерть і похорон.

Дорогі у Христі Брати і Сестри!

Свята Христового Різдва пригадують нам одну з головних правд нашої віри, що друга особа Бога, Син Божий, прийняв людське тіло і став людиною для нашого спасіння. Цю правду маємо не лише знати і про неї пам'ятати, але ми також повинні пристосовувати до неї наше життя, як відкуплених Богом і призначених до спасіння людей. Про це постійно пригадує нам у своєму вченні Церква.

В цьому році будемо мали особливу нагоду, щоб передумати своє особисте християнське, але теж парафіяльне життя. Нагодою до цього будуть єпархіяльні собори в обох наших єпархіях, які мають бути підготовкою до Патріаршого Собору, який буде проходити у 2015 році в Україні і який буде займатись темою: «Жива парафія — місцем зустрічі з живим Христом».

В часі підготовки до єпархіяльних соборів ми всі повинні застановитись та дати свої думки і зауваження до таких складових елементів живої парафії, як: провід, літургія, катехизація, койнонія, дяконія та місієність.

Зможемо повністю підготуватись до єпархіяльних соборів нашої Церкви у Польщі та максимально використати їх для відновлення і поживлення життя наших парафіяльних спільнот лише тоді, коли зможемо розпізнати у малому Дитяті правдивого Бога у людському тілі, який приходить на світ для нашого спасіння.

Цього живого зору та сильної віри бажаємо Вам на час Свят Христового Різдва.

Бажаємо також щедрості Божого благословення, у Різдвяний час, але також на всі інші дні цілого року. У Ваших рідинах, але також у нашому народі і в цілій Україні нехай запанує згода, мир та поєднання. Душі Народу нехай не нищать ха-

барництво, нечесні інтереси. Нехай щезне несправедливість і безпошана для людської гідності, щоб наші брати, задля вижиття, не були примушені покидати рідний дім та батьківщину.

Пресвята Богородиця нехай покриває своїм омофором Ваші родини, увесь наш народ, незалежно де і в якій країні буде він переживати цьогорічні Свята Христового Різдва. Новонароджене Боже Дитя нехай щедро благословить Вас, нашу Церкву та цілий наш Народ.

*На Різдв'яні Свята і Новий Рік
із серця Вас Благословимо!*

*Архiepиcкoп Іван Мартиняк
Митрополит
Перемисько-Варшавський*

*Єпископ Володимир Ющак
Владика
Вроцлавсько-Гданський*

*Єпископ Євген Попович
Владика-помічник
Перемисько-Варшавської
Архiepархії*

*Перемишль — Вроцлав,
Різдво Христове — 2013*

«За краще життя...»

(Продовження з 3 сторінки)

вимога підписання асоціації з Європейським Союзом. Існує шанс, оскільки пан Янукович постійно повторює, що не передумав, що договір з Брюсселем повинен бути підписаний, але на дещо інших умовах.

Ідеться про те, що б це не спричинило економічного колапсу і не поглибило вже наявних економічних труднощів у країні. Очевидно, відкритим є питання, як на дальший перебіг подій вплинуть договори, підписані нещодавно з Росією. Сподіваюся, що незабаром ми знатимемо всі їх подробиці і економісти зможуть їх об'єктивно оцінити. Сподіваюся, що це не пе-

рекресить прагнення України до асоціації з Євросоюзом, а в майбутньому прагнення до повного членства, а Захід перестане сприймати нас лише як пострадянську країну.

У Європі багато говориться про європейські цінності, але я не уявляю собі, щоб сотні тисяч людей виходили там взимку на демонстрацію для їх оборони. Люди на Майдані шукають не власної користі, а перспективу кращого життя для своєї країни і для наступних поколінь, бо розуміють, що євроінтеграція є складним довготривалим процесом».

Католицький Оглядач

Вифлеєм і Майдан

(Продовження з 1 сторінки)

— бо Воскресіння є джерелом різдв'яної понадчасовості, — є кайросом, моментом, в якому треба прийняти рішення.

«Немічна наша природа мала потребу в лікареві; людина, зазнавши упадку, мала потребу в тому, хто її підняв би; хто відхилився від життя, мав потребу в тому, хто возвів би його до блага; ув'язненому в темряві потрібен був прихід світла; полонений відчував потребу у відкупителі, в'язень — у захиснику, той, кого тримали під ярмом рабства — у визволителі. Невже цього було мало і недостойне

воно того, щоб схилити Бога зійти і відвідати людську природу, коли людство було в такому жалюгідному стані» — так Григорій Ниський у Великому настановчому слові відповідає на питання про причину народження Бога серед людей. Співаючи «прийшов днес із небес, щоб спасти люд свій весь», треба усвідомлювати, що це спасіння полягає саме в тому, що перерахував св. Григорій: прихід лікаря, піднесення з упадку, дар світла, скинення ярма гріховного рабства. Кінець 2013 року в Україні здається тим моментом, про який св. Григорій говорить, відповідаючи на питання, чому Бог зволював із приходом: «Після того як хвороба гріховна якось поранила людську природу, спільний для всіх Лікар очікував, щоб ніякий вид лукавства не залишився прихований у природі». Не відразу після Каїнового братовбивства, не після содомського беззаконня, але коли «не було вже ні одного виду лукавства, на яке б відважилися люди» лікує Бог недугу, «яка розвинулася на повну силу, а не щойно почалася».

«Бачивши Ісус, як через гріх зотліла в людині Божа подоба, прихилив небеса і зійшов, та незмінно поселився в дівичому лоні, щоб у нім оновити упалого Адама» — литійна стихира відкликається до божественного джерела незнищенної гідності людини — створення її на образ і подобу Божу (див. Бут. 1,26). Тропар передсвяття Різдва, як і безліч інших гімнів візантійського богослужіння, через довгих п'ять днів підготовки до свята, закінчується чітким поясненням мети воплощення: «Христос родиться, щоб оновити упалий колись образ». Коли впав цей образ, чи тільки раз у раю, гріхом прародичів? Він падає, забруднюється, затьмарюється, втрачає подібність до первозору тоді, коли людина, — кожна людина, не тільки християнин, — замість любові вибирає ненависть, замість солідарності егоїзм, замість чесності лукавство, замість свободи у правді і любові рабство

страху. І кожен сам, індивідуально, несе відповідальність за те, щоб у житті досягти досконалості подоби, як каже Ориген, «наслідуючи Бога власними вчинками». Але дар образу Божого має не тільки індивідуальний характер. Катехизм Католицької Церкви вчить: «Покликання людства — виявляти Божий образ та бути перетвореними на образ Єдиного Сина Отця. Це покликання набирає особистої форми, бо кожен покликаний увійти до божественного блаженства; воно стосується також усієї людської спільноти» (1877). Виявлення Божого образу — це амбітна, але досяжна мета для людської спільноти. Для її складових, насамперед Церкви, яка мусить відновити єдність у різноманітності. І для народів, бо, як чуємо в Литії Різдва Христового: «прийшла надія народів, щоб визволити нас від ворожої неволі».

о. Богдан Панчак

Ти не один на землі

«Ви сіль землі... — місійний дух у Церкві» — така була тема XIV Архиепархіального Огляду Релігійної Творчості Греко-Католицької Церкви у Польщі, який відбувся в суботу 16 листопада 2013 р. в Гурові Ілавецькому в Комплексі шкіл з українською мовою навчання. Цього року на свято приїхало 11 груп з різних парафій Перемисько-Варшавської Архиепархії. Кожна з них приготувала свої особливі презентації.

Вважаю, що тема «Ви сіль землі...» є дуже актуальною для нашого сьогодення, де так часто висміюється моральність і християнське життя. Захоплюючим було те, що діти зуміли віднайти у тому завданні, яке перед ними було поставлене — вони чітко і влучно відтворили свої переживання на сцені. Дуже гарно було показано боротьбу людини, ці постійні спокуси, які напливають ззовні і те, що людині самій дуже важко перейти через випробування без Божої та ближнього допомоги. Також було наголошено в окремих виставах, яку велику вартість має зберігання чистоти серця у відносинах між людьми, у близьких відносинах між хлопцем та дівчиною. Було точно підкреслено, що не можна бавитися чистими почуттями, бо

це нищить людину, розбиває її серце, вона страждає від цього.

Молодші учасники потішили нас гарними піснями та віршами, також можна було послухати про життя святих українського народу, таких як Митрополит Андрей Шептицький, Блаженна Йосафата Гордашевська.

День 16 листопада був особливим днем моїх вражень і переживань. Навіть скажу більше, це свято додало мені багато ентузіазму до подальшого труду в катехизації дітей.

Оскільки в такій події я брала участь вперше, переконливою для мене є думка, що катехизувати дітей можна не лише на уроках, а також власне такими творчими заходами. Наприклад, починаючи з праці над сценарі-

Українські діти на сцені XIV Архиепархіального огляду.

ем і протягом усіх репетицій, діти мають змогу вповні пережити тему своєї презентації. Це час, коли можуть висловлювати свої думки, виправляти і вносити свої ідеї — відносини між дітьми починають зміцнюватися, вони більше пізнають себе і ближнього. Та не тільки діти, катехит-вчитель також збагачується частішим перебуванням і спільною працею з ними.

Щодо самої атмосфери свята в Гурові, на думку спадають слова з пісні «Ми є родина у Христі». Власне таке складалось враження, що всі ми — велика родина, яку єднає Бог.

На закінчення хочу подякувати о. митрату Івану Лайкішу, о. соотруднику Богдану Крику, дирекції школи та гуртожитку, і всім хто причинився до цього свята.

катехит Оксана Рудяк

Збірне фото учасників Огляду, священників, катехитів та вчителів.

Будови Вроцлавсько-Гданської єпархії

Церква і приходство у Щецінку.

Церква у Гожові.

Церква у Любіні.

Церква у Мендзибожу.

Церква у Старгарді Щецінському.

Рік Віри, який офіційно закінчився у жовтні 2013 р. приніс багато подій, якими Церква мала бажання допомогти вірним поглибити духовне життя. У Рік Віри прекрасно вписується проєкт УТКЦ „Жива парафія — місце зустріч з живим Христом”. Ця програма має допомогти відкрити науку Христа та оживити наше християнство. На мою думку, це нічого іншого, як нова євангелізація наших спільнот. Як читаємо у пастирському посланні Блаженнішого Святослава з нагоди цього проєкту, це тому «...щоб Слово Боже стало основою нашого церковного, парафіяльного, родинного, суспільного і особистого буття. Це заохота до того, щоб ми якнайчастіше відкривали Святу Книгу в своїх домівках, в своїх Церквах і справді користали з її глибокої науки».

Для нас, що живемо у такому великому розпорошенні, в особливий спосіб розуміємо потребу плекання української традиції в тому і проповідання Божого слова в рідній мові в своїй Церкві. Це особливо відчувають вірні Вроцлавсько-Гданської єпархії, які користають з латинських костелів для своїх духових потреб. При таких умовах не можна вповні віддати духа східного богослов'я. На щастя і ця дійсність також починає змінюватися.

У Вроцлавсько-Гданській єпархії з 2005 р. кілька спільнот вирішило побудувати свої храми чи приходства. Це Любін (2005 р.), Зам'єніце (2005 р.), Патока (2006 р.) — у тих місцевостях церкви вже працюють, хоч чекаємо ще на посвячення храму у Любіні. Далше — Старгард Щецінський (2009 р. — церква і приходство), Мендзибуж (2009 р.), Щецінек (2010 р. — церква і приходство), Беліца (2012 р.), Колобжег (2011 р. — приходство), Зам'єніце (2011 р. — приходство) чи також починають ремонтувати придбані каплиці на свої потреби — Гожів ВЛКП. (2012 р.) чи Познань (2013 р.). До того треба ще сказати про вибудовані Церкви за останні роки в Білому Борі, Члухові, Лігніці, Кошаліні, Патоці, Зам'єніцах чи достосовані для церковних потреб споруди в Зеленій Горі та Слупську. Слід згадати, що першу церкву побудовано в Пшемкові, коли не було церковної структури, а в Шпротаві пристосовано переказаний владами міста будинок на потреби нашої Церкви. Подібно і в Щеціні.

Це все задля того, щоб якнайкраще послужити своїм вірним, щоб справді парафія була місцем зустрічі з живим Христом у своїй східній традиції. Звісно, що це велике зусилля наших малих спільнот, але також і допомога різних жертводавців. Кожне таке діло потребує матеріальної підтримки, але також і духовної. Поміж добродіями є такі, що багато жертвували, хоча самі не дочекали того, щоб увійти до нових храмів. Господь Бог покликав їх до себе. Сподівання є дуже великі від священників до мирян: о. Руслан Марцішак зі Старгарду має бажання, щоб на Різдво Христове відправити літургію у своїй церкві; з черги о. Петро Баран має надію, що черговий храмовий празник Воздвиження Чесного Хреста буде святкувати у своїй церкві в Мендзибожу, а Беліца молитовно відзначить чергову річницю дня Незалежності України також у новій церкві; такі сподівання має також і спільнота у Щецінку.

Як пише Патріарх Святослав у посланні „Жива парафія...”: «За оживлення парафії несе відповідальність кожен із нас. Заповіді Христові стосуються всіх без винятку вірних (...) Тому всі маємо бути «живими каменями» в будівлі нашої парафії, яка є втіленням цієї Церкви в нашій місцевості». Кожна українська церква в умовах діаспори є виявом нашої віри. Будова має також і скріпити громаду, має бути виявом єдності у спільноті. Кожна церква — то знак нашої християнської віри і вияв української свідомості. Одне покоління залишило свої церкви, друге будує, щоб зберегти себе. Покоління, котрого мало не

бути, будує церкви. То віра людей і глибоке переконання, що і надалі Церква допоможе у збереженні свої ідентичності. Перед нами також і нові завдання: заповнити новобудовані Церкви людьми.

Владика Володимир Юцак у пастирському посланні з нагоди 55 річниці білобських паломництв зауважив, що нам потреба притягнути людей, які загубили свої українські коріння, притягнути мішані подружжя і тих, кому далека дорога до Церкви. Думаю, що це важливі зауваження і за це всі ми відповідаємо. Нові церкви мають дати животворчу силу в нашій душпастирській праці. Вони також повинні бути знаком якісної праці з людьми. Може тоді приєднаються й інші, які знають звідки вони, але не було у них такої сильної віри. Може сила наших малих спільнот наповнених таким духом віри і надії буде позитивно діяти на кожного, хто подивиться на трираменні хрести на куполах наших церков. Нашим завданням є виповнити ці храми, щоб не були вони порожні, а служили для молитви, щоб справді були місцем зустрічі з живим Христом. Тоді також і краще зрозуміємо, чому ми їх будуємо.

Гадаю, що кожний хто не байдужий, а з почуттям християнської відповідальності повинен підтримати спільноти, які намагаються побудувати свій храм чи приходство. Добрим прикладом тут і є збірка грошей на свято Зіслання Святого Духа коли то ціла Вроцлавсько-Гданська єпархія збирає пожертви на потреби будованих церков, хоч це не вистачає і кожна парафія організує окремі заходи, щоб зібрати гроші на чергові праці і завершення будови. Маємо надію, що незабаром будемо молитися в наших нових храмах.

о. Аркадій Трохановський

Номери конт де можна пожертвувати свої гроші з призначенням для окремої парафії:

— Parafia Greckokatolicka pw. św. Ap. Piotra i Pawła w Lubinie ul. Wileńska 5c/18, 56–100 Wołów, Bank Zachodni WBK S.A. I/o w Lubinie, ul. Odrodzenia 5 Nr konta: 02 1090 2082 0000 0005 4601 3320 Z dopiskiem: „Na budowę cerkwi.”

- **PARAFIA GRECKOKATOLICKA ŚW. JOZAFATA MĘCZENNIKA OS. 1000-LECIA 1/5, 73–110 STARGARD SZCZECIŃSKI nr rachunku 07 1940 1076 3014 2958 0000 0000, (KOD SWIFT: RCBWPLPW) „Na budowę cerkwi.”**
- **Parafia Greckokatolicka pw. Podwyższenia Krzyża Pańskiego w Międzyborzu, Międzybórz 1, 77–304 Rzeczenica, Polska, Bank Spółdzielczy Sławno, Oddział/Biały Bór, Konto: PL 25 9317 1025 1300 6448 2000 0010, SWIFT: GBWCPL PP, Darowizna na cele Kultu Religijnego (Budowa Cerkwi).**
- **Parafia Greckokatolicka (bizantyjsko — ukraińska) pw. św. Michała Archanioła, 78–400 Szczecinek Nr rachunku: 95 8935 0009 1300 3769 2000 0010 Bank Spółdzielczy w Jastrowiu o/Szczecinek, (Zакінчення на 12 сторінці)**

Спорт

у Вроцлавсько-Гданській єпархії

У жовтні 2013 р. у рамках греко-католицької „Парафіади” Вроцлавсько-Гданської єпархії відбулися спортивні змагання. Це були XII спортивні змагання в нашій єпархії. Найперше 12 жовтня 2013 р. в Шпротаві для дітей та молоді з вроцлавського та зеленогірського деканатів та 26 жовтня у Білому Борі для дітей та молоді кошалінського та слупського деканатів. Діти та молодь взяли участь у змаганнях з міні-футболу, настільного теніса та в шахів.

У Шпротаві у футбольних змаганнях з міні-футболу взяло участь 8 команд. Найперше відбулися змагання в групах. Молоді футболісти заграли разом у турнірі 23 матчі. У фіналі команда з Зам'єніц перемогла Лігницю рахунком 2:1. У тій групі черговість була наступною: 1. Зам'єніц 2. Лігниця 3. Вроцлав І, 4. Зелена Гора, 5. Мендзижеч, 6. Вроцлав ІІ, 7. Зам'єніц-дівчата, 8. Вроцлав ІІІ. У цій групі спільно з хлопцями грали також дівчата, натомість Юлія Кісілевська з Вроцлава отримала індивідуальне вирізнєння.

У старшій групі в мішаних командах заграли хлопці з Пшемкова, Лігниці та дівчата з Зам'єніц. На закінчення тих змагань збірна команда батьків та священників заграли два матчі. У першому матчі було 2:2, а в другому перемогла збірна команда 3:2.

Кожна команда отримала в нагороду м'яч, кубок, медалі, а спонсором стала єпархія.

Індивідуально у молодшій групі найкращими бомбардирами виявилися хлопці: Романяк Петро з Зам'єніц, Юшак Матей з Зеленої Гори, Віслоцький Мілош з Вроцлава І та Старинський Данило з Лігниці. Найкращі воротарі репрезентували команди з Зам'єніц, Лігниці, Вроцлава І та Зеленої Гори.

Усі наймолодші учасники наших змагань отримали медалі.

В індивідуальних змаганнях у настільному тенісі черговість була ось така:

Початкова школа — 1. Гроносталя Павло з Зам'єніц, 2. Бішак Михайло з Лігниці, Гожинський Михайло з Зам'єніц.

Гімназія: — хлопці: 1. Романяк Петро з Зам'єніц, 2. Старинський Данило з Лігниці, 3. Пастернак Тома з Новогроду Бобж. — дівчата: 1. Пецух Уля з Позжадла, 2. Стрілецька Анна з Модли, 3. Яценік Анна з Позжадла.

Ліцей: 1. Стремецький Ярослав з Лігниці. 2. Сютковський Патрик з Пшемкова, 3. Пупчик Григорій з Пшемкова.

Кожний з учасників отримав нагороду. Змагання в настільному тенісі провадив о. Андрій Бунзило.

У змаганнях в шахи взяло участь 9 дітей а також і батьки. Відповідальною за змагання була Анна Карлик. Учасників поділено на 2 категорії. У молодшій групі черговість була ось така: 1. Павло Комар з Вроцлава, 2. Анна Карлик з Новогроду Бобж., 3. Матей Хом'як зі Шпротави. В старшій групі черговість була така: 1. Артур Новаковський з Вроцлава, 2. Марія Карлик з Новогроду Бобж., 3. Іван Кочанський з Зам'єніц, 4. Мартин Хом'як зі Шпротави, 5. Пастернак Тома з Новогроду Бобж, 6. Нікола Ліс. Тут також нагороджено усіх учасників змагань.

Нагороди вручали о. Мирослав Драпала, о. Павло Березка та о. Аркадій Трохановський.

У Білому Борі в змаганнях з міні-футболу взяло участь 12 команд в двох групах: молодшій та старшій.

У молодшій групі черговість була наступною: 1. Білий Бір ІІ, 2. Слупськ, 3. М'ястко, 4. Інська, 5. Білий Бір І — Члухів, 6. Колобжег-Валч, 7. Щецін. У тій групі додаткову нагороду вручено наймолодшій команді зі Щеціна,

Найбільш очікуваний момент „Парафіади” — роздавання трофеїв.

Учасники змагань разом з опікунами та організаторами.

а також футболістам з М'ястка — Богданові Прихожденку та з Валча Ігору Карепіну.

У старшій групі черговість була наступною: 1. Битів, 2. Кошалін, 3. Мендзибуж, 4. Білий Бір, 5. Колобжег.

Кожна команда в нагороду отримала м'яч, кубок та медалі.

Індивідуально у молодшій групі найкращими бомбардирами виявилися хлопці: Віктор Томашівський з Білого Бору, Спольник Олександр та Матей Заневич зі Слупська, а також Микола Леню з Білого Бору. Організатори Парафіади признали також нагороди воротарям. Найкращі воротарі репрезентували команди: Білий Бір ІІ, Слупськ та М'ястко.

У старшій групі найкращими бомбардирами були: Себастьян Ринглевський з Битова, Дашкевич Матей з Кошаліна, та Павло Вуйтів з М'єндзибожа. Нагороди отримали також воротарі з Битова, Білого Бору, та Кошаліна.

Другою конкуренцією нашої Парафіади були змагання в настільному тенісі. У молодшій групі (початкова школа) черговість була наступною: 1. Олег Полевчак з Інська, 2. Семен Вуйцік з М'ястка, 3. Петро Тжцінський з М'ястка. У старшій групі черговість була така: 1. Ярослав Качір з Колобжегу, 2. Матвій

Бурда з Інська, 3. Орест Маслянік з Члухова та Петро Гах з Колобжегу. В окремій групі заграли дівчата: 1. Агата Ванкевич з Валча, 2. Ореста Оринич з М'єндзибожа, 3. Катерина Шевчук з Білого Бору. Тут також переможці отримали кубки та медалі. Змагання у настільному тенісі провадив о. Руслан Марцішак.

Організаторами нашої Парафіади були: Комісія у Справах Дітей та Молоді, Душпастирство Спорту Вроцлавсько-Гданської єпархії та усі парафії.

Спонсорами були: Уряд Гімини та Міста Білий Бір, Староство Повітове зі Щецінка, Єпархія Вроцлавсько-Гданська та парафія Білий Бір. Усім спонсорам велике спасибі. Наші змагання вели професійні судді з Члухова.

Змагання удостоїли Владика Володимир Юшак та Бургомістр Білого Бору Павло Миколаєвський, які нагороджували усіх переможців. На закінчення змагань Владика Володимир подякував усім молодим спортсменам за участь, а також організаторам. Усіх об'єднала спільна знімка та обід на завершення змагань. Усім щиро і щиро дякую і надіюся що за рік буде нас більше.

До чергових змагань і хай перемагають найкращі!

о. Аркадій Трохановський

У шахи грають дівчата й хлопці.

Божа Церква, Божа родина

В часі свого понтифікату Папа Венедикт ХVІ сказав, що сьогодні потреба, щоб Церква була Божа, а як такою буде, то тоді буде з людьми і для людей. Це була відповідь на питання тих, які вважали що Церква займається собою а не вірянами. Відповідь для тих, хто закликав до реформи Церкви у ХХІ столітті. За понтифікату папи Франціска постійно чуємо за Засобами Масової Інформації, що новий єпископ Рима наведе реформи.

В такій атмосфері наближаємося до Різдва Христового, яке показує нам через прихід Ісуса на землю, що Бог хоче бути з людиною. Це спонукає і до рефлексії, якої Церкви ми хочемо. Думаю, що потреба найперше, щоб Церква була Божою, в центрі якої стоїть сам Ісус Христос з Доброю Новиною та милосердям, як підчеркує папа Франциск. Сьогодні треба показати Божу присутність та що Божа наука є живою та шансом, щоб на затратити себе в цьому матеріальному світі. Тоді така Церква буде зразком і для наших родин, щоб вони оживлені святістю той Церкви ставали і для нас Божими родинами.

В сам день Різдва будемо брати участь у Великому Повечір'ї, в якому заспіваємо могутнє „З нами Бог”, визнаючи в цей спосіб нашу віру. Віримо, що Бог є з нами. Співаючи ці слова подумаймо чи нащодень ми релізуємо ці слова. Як нащодень будуємо з Богом Божу Церкву та Божу родину? На закінчення ансамбелі східних католицьких єпископів у Кошицях (17–20 жовтня 2013

року, Словаччина) у своєму зверненні до вірних Владика написали, що сучасна людина потребує Бога. Так, це правда. З християнської точки зору відповіддю на це повинно бути святкування Різдва Христового. Цей світлий празник, це добра нагода, щоб пригадати собі правду, що Бог є з людиною, але то людина часто забуває про Нього. Місцем де ми можемо Його віднайти є Церква з Божим Словом та Тайнами. То у Церкві ми віднаходимо слова правди і тому кожний з нас повинен задбати, щоб вона була тим Божим знаком в наших домах. Цю спільноту маємо будувати разом єпископи, священники та миряни. Тільки в цей спосіб знайдемо тут для себе місце, як у спільноті віруючих людей. З приходом Різдва повинні ми себе відновити, повинні ми зробити іспит совісті і ще раз запитати себе: як я дбаю за ту Божу Церкву? Пишучи ці слова думками обіймаю молодих людей, наших молодих українців-грекокатоликів та молодих родин з дітьми. Живучи в польському суспільстві (Закінчення на 9 сторінці)

Доріжнє кільця імені с. Марії Матійчук СНДМ

28 жовтня 2013 р. у Голеньові відбулася виняткова урочистість. Було це посвячення доріжного кільця імені с. Марії Матійчук (хресне ім'я — Параскевія, монаше — с. Дмитрія), яка народилася 17 грудня 1917 р. на Західній Україні і там вступила до Згромадження Сестер Службниць НДМ у Кристинополі.

У 1944 р., дім Сестер був спалений, Сестри мусили шукати безпечного місця. У 1946 р. с. Марія разом з кількома співсестрами переїхала до Холма. Там жертвенно працювала серед хворих у міській лікарні. До Голеньова приїхала у 1949 році, де разом з іншими Сестрами Службницями замешкала в домі при вул. Спортивній. В цей час місто нараховувало близько 5000 чоловік, медична служба міста була тоді дуже скромна, один лікар і дві медсестри з трудом долали свої обов'язки. Сестра Марія не тільки вміла робити уколи, але також вміла лікувати зелами, які сама збирала і з них виробляла масті. Завжди слухняна і скромна, ніколи не відмовляла допомі, дуже

Відкриття посвяченої таблиці з назвою.

скоро здобула собі велику пошану і довір'я усіх жителів міста та околиць. Вдень і вночі, в дощі і снігопади с. Марія йшла там, де були потребуючі, терплячі люди. Своєю працьовитістю, смиренністю, ніжністю та усмішкою давала свідоцтво глибокої віри в Бога і несламир та любов ближнім. Люди доцінили це, що для них робила.

У 1996 р. „Газета Голеньовська” присвоїла с. Марії Матійчук звання «Почесна жінка року 1995 міста Голеньова». Сестра Марія цим вирішенням була сильно зворушена і дякуючи за нього під час урочистості сказала тільки «Нехай Вам Бог благословить». Сім років пізніше, 26 лютого 2003 р. Рада Міста надала їй почесне звання «Заслужений Житель Гміни Голеньов». Однак сама вже не була в змозі відібрати грамоти, з огляду на слабе здоров'я. Кілька місяців пізніше, 11 грудня 2003 р. с. Марія відійшла до Бога. Останнім її бажанням було не купувати квітів на похорон, а зложення пожертву на допомогу бідним. Похоронні богослужіння супроводили о. Богдан Дрозд і о. Петро Баран, співали Сестри Службниць НДМ, які зіхалися з усіх Домів. Багато людей прийшло попрощати с. Марію Матійчук і відпровадити її тіло на місце вічного спочинку. Від усіх жителів міста Голеньова прощав о. Богдан Шмід, який сказав: «Пращаємо Сестру Марію, яка дожила довгого віку і була покликана на вічну службу Богові. Можливе, що хтось там потребував її допомоги... Сестра Марія завжди спішила з поміччю іншим, йшла вулицями нашого міста з сітками в руках, щоб нести поміч. Своїми ділами вчила нас, що людина, це найдосконаліше діло Бога. В відчуттях парафіян могла здіяти чудеса (...). Прощаємо її і віримо, що завжди буде близько нас — погідна і усміхнена».

Після надання назви доріжному кільцю.

Місто доцінило вкладений труд і посвяту Сестри, називаючи її іменем кільце при вул. Спортивній. З нагоди посвячення кільця в римо-католицькому костелі Святого Юрія відслужено Святу Літургію, яку очолив Високопреосвященний Владика Володимир Юшак ЧСВВ. Разом з Владикою співслужили греко- та римо-католицькі священники. На торжество приїхали: Голловна Настоятелька Згромадження Сестер Службниць НДМ с. Тереза Слота, Провінційна Настоятелька з України — с. Боніфатія Дяків, Провінційна Настоятелька з Словаччини с. Петра Сичак, Провінційна Настоятелька з Польщі — с. Наталя Маціна, Сестри з різних спільнот, представники влади м. Голеньова та жителі міста. Цей день, як підкреслив в своєму слові Владика Володимир, став великим не тільки для мешканців міста Голеньова, Згромадження Сестер Службниць НДМ, а над усе для нашої Церкви. В акції «Вісла» на ці терени вивезено близько 50 тис. наших вірних. Дякувати Богу, ті часи позаду. Їх сліди сьогодні пригадує нам постать с. Марії (с. Дмитрії Параскевії Матійчук). Добро, яке залишила

с. Марія, є живим і донині в пам'яті мешканців цього міста. Сьогодні творимо нову дійсність. Завдяки с. Марії вчимося дивитися на себе в душі християнської любові, взаємної пошани, добачувати добро, яке є в нас і біля нас, нести його до всіх незважаючи на походження та національність. Генеральна Настоятелька Сестер Службниць Тереза Слота, яка брала участь в цьому торжестві підкреслила важливість цієї події для цілої нашої Церкви і Згромадження в Році Віри. Все, що робила с. Марія було переповнене глибокою вірою і вона є знаком для нас усіх, як виповнювати заповіді Любові Бога та ближнього. Генеральна Настоятелька висловила свою вдячність владі міста, усім мешканцям Голеньова, за названня іменем с. Марії Матійчук ронда, за чудове загосподарювання терену біля дому Сестер, як також бажала, щоб кожний, хто буде переїжджати цим рондом, нехай подумає, «що я можу зробити для мого ближнього, сусіда, для іншої людини». Молімся за посередництвом с. Марії за нас самих, щоб ми були вільні духом та жили сповнені взаємної пошани.

Сестри Службниць НДМ

«Святий Йосафате Кунцевичу молись за нас...»

У Вроцлавсько-Гданській єпархії дві парафії мають за покровителя св. Йосафата Кунцевича.

Святкували у Старгарді Щецінському...

Нагода до радості була в Старгарді Щецінському, де вірні спільно з парохом о. Русланом Марцішаком храмове свято відсвяткували у своїй нововибудованій святині. З моментом відкриття греко-католицької парафії в Старгарді вірні для своїх потреб користають з латинських костелів, але це поміняється незабаром. Будова невеликої церкви почалася у 2009 р. а сьогодні всі можуть подивляти діло спільної праці. Дводневі святкування почалися у п'ятницю 22 листопада з Великої Вечірні з Литією. У суботу 23 листопада відслужено Акафіст до св. Йосафата Кунцевича, а потім святочну літургію очолив о. Марко Сосницький з Колобжегу, який також виголосив Слово Боже. У літургії сослужили: о. Роберт Роса зі Щеціна та парох Старгарду о. Руслан Марцішак, були також присутні священники з римо-католицького костела. Присутніми на літургії були парох

православної парафії в Старгарді Щецінському та пастор зеленосвятківців і гості з інших парафій. Після літургії відзначено 80-ті роковини Голодомору. Відправлено Панахиду за жертви найжахлівшої трагедії в історії українського народу, а молодь зачитала вірші присвячені цій сумній події. На закінчення свята відбулося мирювання, а святкування завершено святочним обідом для всіх запрошених гостей.

та у Гожові Великопольському

У Гожові празник святкували в суботу 30 листопада. Хоч це невелика парафія, вірні намагаються відремонтувати каплицю, яка буде служити як своя церква. У вірних великі побоювання, але також і надія, що будуть господарями у своїй святині. Святкування почалися з Великої Вечірні з Литією. Була також і нагода до сповіді. У суботу храмове свято почалося з Акафісту до св. Йосафата,

Святкування у Старгарді Щецінському (зверху) та Гожові Великопольському (знизу).

Пам'ять про невтомного пастиря

Наприкінці 2013 року — 24 грудня, на Центральному кладовищі у Щеціні, здійснено посвячення нового надмогильного пам'ятника, який встановлено на могилі о. Володимира Боровця (1888–1980) та його дружини Олени (1895–1975). Згадана подія відбулася за участю вірних зі Щеціна та Тшеб'ятова, а посвячення довершили та Панахиду відправили: о. Богдан Фецюх та автор цих рядків.

Бл. п. о. В. Боровець, уродженець села Сінявка на Ярославщині був висвячений у 1922 р. перемиським єпископом Блаженним Йосафатом Коциловським. Арештований НКВД в селі Серни б. Краківця, якраз на свій день народження тобто 27 жовтня 1947 р. Опісля був засуджений та вивезений з родиною до далекого Алдану, міста на території Республіки Якутія, яка зараз входить до складу Далекосхідного округу Російської Федерації.

Після звільнення з сибірського заслання, у лютому 1957 р. з дружиною опинилися у Щеціні. Зустрівши тут переселенців з акції «Вісла», дня 15 вересня 1957 р. отець відправив першу Службу Божу. Згадана подія для щецінської спільноти залишилася історичним моментом — початком існування парафії, хоч з відомих причин, жодне формальне

Надмогильний пам'ятник отцю Боровцю та його дружині.

заснування чи проголошення такої, тоді не відбулося. Незважаючи на численні зовнішні проблеми та на свій вік, о. Боровець намагався віднайти шлях до якнайбільшого числа українців, розкинутих на Щецінщині. Тому він був першим душпастирем греко-католиків не лише у Щеціні, але також у Тшеб'ятові та Старгарді.

У 55-ту річницю відслуження о. Боровцем першої Св. Літургії у Щеціні, прийнято рішення про встановлення нового пам'ятника на його могилі (старий був у поганому технічному стані). Упродовж шести місяців 2013 р. проведено збір коштів, а інформацію про це приміщено на сторінках «Благовіста» та «Нашого Слова». Пожертви в основному вплатили парафіяни зі Щеціна та Тшеб'ятова, але також зі Старгарду, Перемишля, тощо. Дочка о. Володимира — п. Тетяна Рудзій, переказала 1 000 доларів. Завдяки жертвенності численних людей доброї волі, яким керує щира подяка за їхню небайдужість, зібрано 11.070,50 злотих. Дотеперішні витрати це 10.607,96 злотих. Весною потрібно ще посадити декілька зелених кущів, а також придбати камінчики до висипання біля гробу. Згідно виготовленого проекту могили, автором якого є архітектор Христофор Гнат, матеріалом до його встановлення став чорний граніт. Написи кирилицею та трираменний хрест викруто у камені та помальовано на срібний колір. Головна плита, товщиною 8 сантиметрів та проста форма пам'ятника, дають відчуття монументальності.

о. Роберт Роса

Список жертводавців,

які від 24.05 до 20.11.2013 р. включилися до акції збору пожертв на новий пам'ятник о. Боровцю (квоти подається в золотих):

- з парафії Щецін: Łaska Olga 1.000, Rosa Robert ks. 100, Kołodziej Henryk, Teresa 100, Lewczanin Danuta 200, Lewczanin Sławomir 100, Chrin Władysław, Krystyna 100, Kłosowski Stefan 300, Owsicka Irena 100, Oreńczak Olga 100, Petryk Mirosława 100, Gnat Franciszek, Krystyna 100, Szewczuk Maria 100, Malicki Włodzimierz, Marianna 200, Myca Stefania, Taras 1.500, Muż Roman, Wanda 200, Zabrowary Stefan 300, Loniewska Anna 50, Łazoryszczak Maria, Antoni 100, Sołoducha Irena, Eugeniusz 100, Duszkiwicz Anna, Jan 500;
- — з парафії Тшеб'ятів: Ławrowska Maria 20, Babicki Jan 50, Sitnyk Józef 20, Nalepa Maria 100, Seńko Andrzej, Irena 50, Łazoryk Michał 20, Bodnar Włodzimierz, Helena 100, Sułyk Teodor 20, Bilo Wasyl, Daria 50, Sułyk Maria 50, Soroka Piotr 100, Sawka Helena 100, Mazur Helena 50, Soroka Hanna 50, Pliszka Janina, Grzegorz 50, Antoszek Anna, Andrzej 100, Sywanycz Jerzy, Helena 40, Bereżańska Katarzyna 100;
- з парафії Старгард: Wowk-Kozakowska Maria 200, Wajda Roman, Maria 100, Drozd Lidia 100;
- інші жертводавці: Truchan Zofia 500, Szumada Michał (Zabrost Wlk.) 50, Kozak Katarzyna, Michał (Przemyśl) 500, Madaj Maria (Przemyśl) 100, Rudzik Tatiana (Toronto) 3.100,50

Всім жертводавцям:
Спаси Боже!

Панахида над нововстановленим пам'ятником.

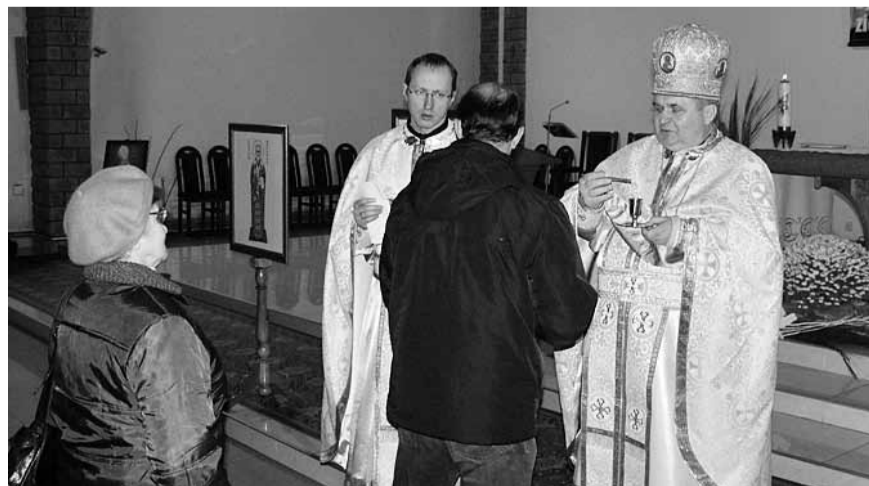
*****

Під покровом Архистратига Михаїла

У четвер 21 листопада дві парафії в Кошалінському деканаті відзначили свій храмовий празник Архистратига Михаїла.

У Щецінку перед обідом святочну літургію очолив протосинкел Вроцлавської-Гданської єпархії о. митрат Богдан Галушка з Кошаліна у сослужінні отців: о. Богдана Фецюха з Тшеб'ятова, о. Аркадія Трохановського — пароха Щецінка та о. Ярослава Романа, який виголосив Слово Боже. У проповіді о. Ярослав звернув увагу на закінчення Року Віри, протягом якого відбувалося багато заходів для кращого ознайомлення та розуміння науки Ісуса Христа. Це добра нагода, щоб задуматися над питанням, як цей рік оживив мою віру? Це має також спонукати до цього, щоб віра в Бога

мобілізувала нас до кращого переживання свого життя. При нагоді храмових празників вірні мають нагоду висповідатися. У Тайні Покаяння послужили отці: слупський декан о. Петро Баран та о. Марко Сосницький — пароха Колобжегу. Перед Службою Божою відслужено Молебень до Пресвятої Богородиці, в якому парафіяни з парохом Щецінка молилися в подяці за всіх жертводавців новобудованої церкви в Щецінку. Греко-католицька громада Щецінка для своїх потреб користує з костела о. Редемптористів. Всі вірні з надією дивляться в майбутнє, що незабаром зможуть (Закінчення на 12 сторінці)

Празничну літургію очолив о. митрат Б. Галушка.

Божа Церква, Божа родина

(Продовження з 7 сторінки)

та не маючи таких викликів, як старше покоління, яке змушене було боротися за свою українську ідентичність, сьогодні перестануть розуміти, яке місце має займати в їх житті Церква. Без молодих людей, які не відчувають потреби будувати Церкву як духовну спільноту ми всі будемо дуже обмежені, але і вони самі будуть позбавлені здорового фундаменту. Церква була і надалі є місцем зберігання віри та нашої української ідентичності. Молоде покоління вимагає сьогодні особливої душпастирської турботи та добрих зразків в цьому злацізованому світі.

Патріярх Святослав у своєму зверненні до вірних з нагоди закінчення Року Віри проголосив, що наша Церква починає декаду місійності. Всі ми маємо відкритися на інших, усім маємо голосити Ісуса Христа. Думаю, що в першу чергу треба приглянутися до наших родин і молодих людей, щоб вони не пропали для нас. Вони також вимагають місійності. Хочемо щоб наші Церкви завповнювалися. Починаймо то від своїх родин.

Євангелізуймо тих наших „літніх” мирян, яким із-за якоїсь причини важко віднайти дорогу до Церкви. Місійність вимагає, щоб і наші родини були здоровими у розумінні свого християнського покликання. Тоді можемо приносити плоди нашої місійності. Задбаймо за наші родини, євангелізуймо себе проявляючи тут душпастирську ревність.

Багато сьогодні говориться про місце Церкви в нашому житті та якою повинна вона бути. Думаю, що слова Папи Венедикта XVI є відповіддю: Будуймо Божу Церкву а тоді освятимо себе і наші родини а на та тій дорозі віднайдемо для себе Господа Бога. Вслухаймося в цей голос коли спільно будемо колядувати та співати „З нами Бог”.

З нагоди Різдва нашим Владикам, священникам, монахам, монахиням, мирянам та редакції Благовіста бажаю Божих ласк та щоб з радістю ми приймали Ісуса Христа в наших родинях.

о. Аркадій Трохановський

М, як Мама

Гарні, усміхнені, стрункі — показують себе у пресі і телебаченні зі своїми тільки-що народженими дітьми, не маючи слідів втоми й перевантаження. А де халат? Цей невід'ємний елемент перших днів материнства. А непереспані ночі? Бо животик коле, бо вушко болить, бо наша малеча в 3 годині ночі не хоче спати тільки бавитись, а будильник поставлений на 6.30 — треба старших дітей відвезти в школу, зробити сніданок, перевірити чи одяг на фізкультуру спакований... пізніше ще завезти дітей на позакласні заняття. Де справжнє обличчя материнства?

Одну відому вагітну зірку спитали чи народиться в неї син чи доня. Вона відповіла: „Не знаю. Як почне дозрівати, то само вирішить”. Чи це є материнство? Кожна з нас — матерів хотіла б для своєї дитини якнайкраще. Але що це є „найкраще” в такому натовпі суперечних рецептів на ідеал материнства. Як бути доброю мамою, яка навчить дитину християнських вартостей? Як працювати над її здоровим моральним хребтом, як дбати про її культурну і національну тотожність? Як виховати ЛЮДИНУ? Пошук відповідей відбувається в обставинах важких, які є перевіркою виховного мистецтва, але також в обставинах, у яких не вміємо самі поради собі зі щоденними проблемами в поведінці наших дітей — де немає часу на аналіз і рефлексію, а потрібна належна реакція.

Не буду оригінальна якщо скажу, що у своїх пошуках знання на тему подолання викликів материнства сягнула я до певних і провірених джерел, до навчання авторитетів — папів Івана Павла II та Франциска. Дехто скаже, а що з інстинктом? Не завжди він правильно діє — про це переконуємося чуючи про багато трагічних подій у суспільстві. Важливу роль у творенні добрих відносин з дітьми виконує наш взірець винесений з рідної хати, з взаємин з мамою. Багаж досвідів скріплені знанням авторитетів і наш власний материнський інстинкт творять ключ до вмілого виховання дітей.

Наші взаємини з Богом це перший крок до виправлення чи формування родинних відносин. Немає готових рецептів, ніколи таких не буде (хоч їх очікують і створюють). Кожен з нас є інший, має інші потреби, але кожен з нас тим самим безмежним способом є люблений Богом. Вказати цю найважливішу правду нашим дітям це половина успіху виховання.

Нинішній світ це безперервна боротьба з загрозами у вихованні. Вже мама немовляти стає перед дилемою „ясла чи няня”, „ця книжка чи інша”, що буде малечі найкраще, як і де зможу її захоронити. Таких прикладів зі свого досвіду кожна з нас може навести багато. Загрози ростуть разом з дітьми. Школа, друзі, середовище, пошуки визнання серед ровесників, перша любов, а ще доходить релігійна і національна тотожність. Пригадується мені приказка моєї мами „з невільника немає робітника”. Неволья виховання також існує: тверда підтримка стереотипних взірців „бо так треба”, відсутність діалогу, щоденної розмови і, перш за все, брак любові. Загрози виникають внаслідок відкинення людиною саме любові. Це самотність правда і відповідь на запитання про виклики сучасного материнства. Коли б ми не жили і в якому віці не були б наші діти, мірою, якою треба нам міряти, стаючи перед проблема-

ми, є ЛЮБОВ, яка у житті християнина грекокатоліка, мусить мати поживу, сакрум: життя Святими Тайнами цілої сім'ї.

Загрози на ниві виховання входять у наше життя з чоботами, як не дверима то вікном. Показують людську моральність, як незалежну від Бога. Людина епохи Інтернету творить собі міф незалежності, панування над світом (хоча б віртуальним але часто відвідуваним нашими дітьми) хоче реалізувати себе поза Богом. Піддає критиці моральні правила, дискутує над їхньою вартістю, вимагає раціональні докази. Налаштування на приємність (гедонізм), споживацтво на всіх рівнях життя, вульгаризація справ статі і культури тіла це загрози перед якими стають вже наші найменші діти. В одній школі учням п'ятого класу на урок „виховання до сімейного життя” вчителька принесла книжку з детальним описом сексуальних дій (з ілюстраціями), які мають допомогти дітям отримати приємність і позбутись напруги. Це тільки один приклад спроби введення до шкіл „сексуального виховання”, або ідеології гендер, які несуть з собою великі небезпеки. Це та сама сучасна моральність яка уникає всього, що може нас обмежувати (Evangelium Vitae 19–20), тобто відкидає материнство і батьківство задля заспокоєння своїх егоїстичних потреб.

Дії проти родини, атмосфера противна людському життю („мій живіт — моє рішення”), ідеологія еугеніки (останні голосування у парламенті), зміна у підході до моделі родини (обов'язковий фільм у голандській шкільній програмі: „Маю двох татусів, це краще як мати матусю”), а також емоційний тиск — усі ці проблеми це поле битви, боротьби за кожний добре прожитий день, за впевненість у доброму формуванні малої людини.

Кожній мамі, яка як Ангел стоїть на сторожі виховання своїх дітей і хоче з радістю переживати своє материнство потрібні „ліки”: любов у сім'ї, праця над собою і відносинами з Богом, спільна молитва і життя тайнами, дбання про себе (відома інструкція в літаках: „найперше собі одягни маску з киснем, а пізніше дитині, бо коли ти зомлієш, не зможеш їй допомогти”), відповідні взаємини у родині та щоденна радість життя. Папа Франциск звертаючись до сімей сказав: „добра і міцна сім'я, це сім'я, яка вміє разом радіти.

Не з речей матеріальних чи безтурботного життя, а з глибокої гармонії між людьми, яку відчуваємо в серці, яка творить красу буття разом. Підвалиною є присутність Бога у родині, Його гостинної і милосерної любові. Тільки Бог може з наших відмінностей створити єдність”. Мама, яка щоденно живе любов'ю Бога, передає її своїм дітям спонтанно, пробує подолати виклики щоденності, а також вміє признатись до помилок.

М як Мама, як Милосердя, як Молитва, як Майбутність...

Івона Марцішак

Дружина-мати

Шановні Читачі!

У першому номері „Благовіста” у 2014 році продовжуємо сімейну тематику. Пропонуємо Вашій увазі дружину-матір. Це поки що останній випуск нашого місячника пов'язаний з цією темою, але плануємо повернутися до неї у майбутньому.

Сьогодні образ жінки досить сильно викривлений. Її роль і завдання дехто переносить у зовсім іншу площину, а справжні виклики замовчуються. Медіа підказують, що жінки почали перебирати чоловічі риси, особливо силу. Але це сила, яка скоріш за все належить до „того світу” і асоціюється з фізичним насильством, жорстокістю, безоглядною владою і цинізмом. Сила духу і лагідність вже не так цікаві, попри заклик Ісуса Христа „навчіться від мене, бо я лагідний і смиренний серцем” (Мт. 11, 29). Сьогодні великим досягненням багато хто вважають те, що жінка нарешті може працювати в шахті глибоко під землею. Однак, чи таке „вирівняння” професійних можливостей згідне з Божим задумом.? Під тиском висловлювань всяких „розумних” може створитися враження, що жінка в Церкві є другорядним створінням та її функції мають менше значення. Насправді завдання чоловіків і жінок, попри те, що відрізняються, є так само важливі. І суть у тому, що одні без других не були б придатними, бо тільки разом дають повноту. Це ми самі надали чоловічій ролі надто великого значення. Або по-іншому: забагато уваги сьогоднішній світ приділяє всяким почестям, титулам подаючи їх як вершину мрій і досягнень. Мабуть звідти походить оця „другорядність”. Бо безсумнівно вона не є від Бога, який найвище з усіх створінь поставив Богородицю: Матір любові (бо Господь це любов) і добра (бо Господь є добрий). Навчати добра, виховувати, чи як кажуть, дбати про сімейне вогнище 24 години на добу не є гіршого сорту завданням. Воно просто інше і вимагає відмінного підходу і здібностей. Без добрих жінок-матерів не було б добрих дітей, чоловіків. Світ був би темніший. Хороша жінка є неначе нагородою для доброго

чоловіка. У Псалмі 128 написано: „Жінка твоя, неначе лоза плодівита, у середині дому твого (...) Ось так буде благословенний чоловік, що Господа боїться.” Те що жінка є даром для чоловіка не означає, що Господь принизив її. Бог спершу створив Адама, дав йому всякі багатства раю, та все таки чогось чоловікові бракувало для щастя. Найцінніше, тобто жінку, Господь подав йому накінець. Як слушно хтось зауважив: бути для когось чимось найкращим це велике щастя і визнання. Відродження у XXI ст. справжнього образу жінки необхідне для привернення її справжньої гідності.

Сьогодні світ подає нам найкращі способи на прибирання, заощадження грошей, лікування. Дуже легко можемо дізнатися що гарне, а що ні, чим повинні ми захоплюватися, кого слухати. Він хоче щоб у нашому житті домінувала поверховність. Також у ставленні до інших, зрівнюючи людей з предметами, які ззовні мають бути гарно упаковані. Разом з найкращими страхуваннями для машин подають нам і ідеал жінки. Очевидно ідеться тільки про зовнішній вигляд. Душа людини, інтелект не має значення. І чим більше цей світ кричить про права жінок, тим більше ставить ся він до них як до ідеальних предметів. А це тому, що взірець краси визначений людським егоїзмом не є Божим взірцем. Варто тут процитувати слова Блаженнішого Святослава, які сказав у відповідь на запитання якою є ідеальна жінка: „Ідеалом жінки є Богородиця. Яка поєднує в собі дві протилежності — мати й діва. Мати віддає життя за того, хто через неї життя отримує. Діва зберігає все в цілісності. Вона (жінка-ред.) повинна поєднувати в собі матір і діву. Це два способи бути жінкою, інших нема.” Жодної згадки про зовнішність. Тільки такий підхід обереже справжню вартість жінок.

Ігор Горків

Заклик до молитви

Надалі заохочуємо молитися в наміренні українських родин у Польщі, а особливо за всі дівчата, жінки і матері. Можна молитися фрагментом молитви до Пресвятої Богоматері написаної митр. А. Шептцьким: „Дай нам багато святих матерів, які виховували б дітей у божому страсі, у любові свого народу і любові ближнього. Дай нам матерів, повних героїської любові, які ту любов передали б дітям і внукам, і не боялися б тягарів материнства”.

Події в парафіях УГКЦ в Польщі

Шановні читачі!

Починаючи з цього номера, пропонуємо Вашій увазі рубрику "ЖИВА ПАРАФІЯ", в якій будемо описувати події з наших парафій в Польщі.

У зв'язку з цим, що наше видання немає репортерів ані постійних кореспондентів, розраховуємо на Вашу допомогу і активність у редагуванні цієї частини "БЛАГОВІСТА". Без цього не тільки буде мало цікава, але просто просто не зможе існувати. Тому просимо всіх, зокрема парохів і людей, які активно беруть участь у титульному "житті парафії" — повідомляти нас про різні події, заходи, святкування, і тому подібне, які відбулися у Ваших парафіях. Це буде Ваш внесок у розвиток "БЛАГОВІСТА" і допоможе учинити його більш привабливим для читача і наближеним до людей.

Ваші повідомлення, чи навіть короткі описи, просимо передавати нам електронною поштою (e-mail), телефоном чи на-

віть SMS-ом, або будь-яким іншим шляхом. Щоб не наражувати Вас на витрати, ми можемо віддзвонити на вказаний Вами номер.

Контактні дані особи відповідальної на рубрику "ЖИВА ПАРАФІЯ": тел. 512 736 509, e-mail: blahovist.uhkc@gmail.com

Будемо щиро вдячні за Вашу активність і допомогу.

В цьому номері БЛАГОВІСТА, описуємо події від липня 2013 року. Це тому, що наша рубрика тільки починає своє існування. Через те, що маємо ще мало повідомлень про події з інших парафій, більшість статей стосується Перемишля. Просимо, не сприймати цього, як фаворизування цієї парафії, а радше як заохочення до надсилання нам повідомлень зі своїх регіонів.

Від імені всієї редакції
— Михайло Пульковський

ПЕРЕМИШЛЬ

Архикатедральна парафія св. Івана Хрестителя:

Прощання матуристів.

В неділю 14 липня 2013 року в Катедральному храмі, після ранкової Служби відбулося прощання цьогорічних матуристів. Такі — і сумні і радісні водночас прощання стали вже традицією Перемишля. Радісні — бо матуристи, здобувши позитивні результати іспиту зрілості, ступають на шлях дорослого життя. Сумні, бо в більшості випадків вони виїжджають на навчання до великих міст, покидаючи, мінімум на кілька років, рідну парафію. Багато хто з них вже не повертається до своєї малої батьківщини і з економічних причин залишається десь там "у світі".

О. Євген Попович, парох Перемишля, прощаючи молодих парафіян і благословляючи їх на новий шлях життя, зокрема подякував тим випускникам, які брали активну участь у церковному і громадському житті. Висловив свою особливу Подяку Емілії Шумаді, яка неодноразово співала Богослужіння в якості дяка та, за те саме і ще за ревне служіння в церковній прислужі її двоюрідному брату Грицеві Шумаді,

Привітання нового сотрудника — о. Павла Рогуня.

В неділю 21 липня 2013 року перемишльська парафія привітала свого нового сотрудника — о. Павла Рогуня, якого на цю посаду покликав своїм декретом Митрополит і Єпископом Перемишльсько-варшавський УГКЦ, Високопреосвященний Владика Іван (Мартиняк). Привітальна Служба Божа була водночас приміційною для о. Павла. Проповідь, за проханням нового священослужителя, виголосив його попередник на сотрудничій посаді — о. Павло Поточний.

Отець Павло Рогунь народився 12-06-1984 р.Б., в Лідзбарку Вармінському. В 2003 році закінчив український лицей в Гурові Ілавецькому і цього ж самого року поступив на богословський факультет Люблинського католицького університету. Навчання на ньому завершив 2009 року, захистивши магістерську роботу з гендеризму. Далі продовжував студії в Державній вищій професійній школі (PWSZ) в Холмі, на факультеті слов'янської філології, яку закінчив 2012 ліценціатською роботою.

Нижчі свячення прийняв з рук Архієпископа Івана (Мартиняка), Митрополита Перемисько-Варшавського 19 грудня 2012 р., а дяконські 22 грудня 2012 року. Єрейські свячення отримав 23 червня 2013р. у Стрию.

Отець Павло одружений: жінка Аніта, 8-річна дочка Роксана.

Редакція БЛАГОВІСТА щиро вітає нового священника УГКЦ в Польщі і бажає йому на священничій дорозі багато сил, мудрості, завзяття, терпеливості і всіх інших Божих Благ. Хай Господь Бог Вас благословить, а парафіяни допомагають у служінні Всевишньому, Церкві і нашій громаді як молитвою, так і ділом.

Проща і урочистості на горі З'явління.

15 серпня 2013 року відбулася щорічна проща і урочистості на горі З'явління.

Всі події цього дня, згідно з традицією, починаються молебнем в Архикатедральному Соборі св. Івана Хрестителя в Перемишлі. Після нього гурпа вірних (в цьому році приблизно 20 осіб) вирушила пішки на гору З'явління (15 км). Долаючи шлях з піснено і молитвою на устах, прочани дотерли до першої каплички до підніжжя гори. Там приєдналася до них численна група вірних, які приїхали сюди транспортом.

В цьому році урочистості мали особливий характер. З нагоди 1025 ліття хрещення України-Русі, встановлено нову, муровану капличку Матері Божої, на початку шляху Хресної Дороги на З'явлінні. Під час її посвячення, о. Євген Попович щиро подякував фундаторам: Марії і Павлові Стрілкам з Перемишля, які за власні кошти купили всі матеріали та виконали будівельні роботи. Саму фігуру Матері Божої, фундував парох Перемишля, о. Євген Попович.

Після посвячення нової каплички зібрані почали молитву Хресної Дороги і рушили пішки на гору, зупиняючися при чергових капличках на молитву.

Урочистості закінчилися літургією на горі, при чудотворному джерелі, під проводом Митрополита Перемисько-Варшавського Івана Мартиняка. Після літургії вірні відновили свої хресні обітниці.

Привітання нової сестри захристянки — Тетяни.

В неділю 25 серпня 2013 року перемишльська парафія, після ранкової Служби Божої, привітала нову захристянку — сестру Тетяну (Згромадження Сестер Служебниць).

БЛАГОВІСТ приєднується до побажань священників і парафіян нової парафії і бажає багату здоров'я, наснаги і, передусім, Божого Благословення.

Відзначення дня незалежності України в Перемишлі.

В неділю 25 серпня 2013 року відзначено 22 річницю проголошення незалежності України.

Урочистості почалися спільною молитвою за батьківщину на головній Службі Божій (на 9:00). О годині 16:00 відправлено Молебень до Всіх Святих українського народу, на братній могилі Українського воєнного цвинтаря в Перемишлі-Пікуличах. Молитви вів і проповіді виголосив парох о. Євген Попович.

Мешканці і гості Перемишля продовжили святкування на пікніку над Сяном, який організував перемишльський гурток ОУП.

Перегринція статуї Архангела Михайла з Гаргано в Пралківцях.

20 жовтня відбулася Перегринція статуї Архангела Михайла у Єкуменічному Домі Суспільної Допомоги Згромадження Сестер Служебниць Непорочної Діви Марії в Пралківцях.

У неділю о год. 12.00 до Єкуменічного Дому Суспільної Допомоги принесено статую Архангела Михайла з римо-католицької парафії Матері Божої Збарської отців Міхалітів у Пралківцях. Сестри Служебниць разом з мешканцями дому суспільної допомоги а також людьми з зовні які прийшли віддати честь і поклоні молилися молебнем, акафістом та вервицею адоруючи статую протягом п'яти годин.

Статуя була зроблена у 1507р. різьбярем Андрео Цантуцім. Має

висоту 130 см. і є зроблена з білого мармуру. Зображує вона архістратига небесного воїнства у формі римського легіонера, під стопами якого лежить сатана який має лице мавпи, нігті лева і хвіст змія. Архангел має золоті крила, які були зроблені пізніше з огляду на знищення оригінальних — мармурових. У руці держить він меч готовий до удару. Голова його прикрашена короною а лева рука золотою брансолетою з зображенням орла.

Ідея створення статуї належала до кардинала Антоніо з Монте Сан Савіно. Санктуарію Архістратига Михайла було засновано на горі Гаргано (Італія) на згадку обявленя які там здійснювалися на прикінці V ст. Є це одинокий у світі храм який не посвячений людською рукою.

Нове греко-католицьке душпастирство в м. П'ясечно

27 жовтня 2013 року, в наслідок домовленості нашого Митрополита, Преосвященнішого Архієпископа Івана Мартиняка та Митрополита Варшавського Римо-Католицької церкви, Кард. Казімежа Ніча, відкривається нове греко-католицьке душпастирство в м. П'ясечно. Його душпастирем буде о. Мирослав Туркот, священник Мукачівської єпархії ГКЦ на Закарпатті, який проживає у Варшаві і часто служить Літургії у василіанській церкві на Мйодовій. У П'ясечні Служби Божі будуть служитися кожної неділі о год. 12:00 в каплиці католицької гімназії, яка має свій будинок в міському парку в центрі міста (в куті вулиць Хилічківської і Згода). Каплицею завідує парох парафії св. Анни, що при пл. Пільсудського 10.

Кому вигідно, о. Мирослав запрошує до П'ясечна на першу Службу Богу вже PiasGimn1 у найближчу неділю, 27 жовтня, на год. 12:00: Piaseczno, Park Miejski (ul. Chyliczkowska 20e), kaplica w Katolickim Gimnazjum im. Hr. Cecylii Plater-Zyberkówny.

о. Петро Кушка ЧСВВ

***

«Святий Йосафате...»

(Продовження з 8 сторінки)

якій співав поєднаний хор з Гожова та Сквезини, якій попроварила пані Ірина Губ'як. Опісля Божественну літургію очолив о. Аркадій Трохановський з Валча. У проповіді о. Аркадій звернув увагу на це, що святість не є приписана тільки духовним особам, але також може бути уділом кожної особи. Крім цього підкреслив на великій любові св. Йосафата до літургії, з чого і нам треба сьогодні користатися, як вияв дбайливості та пошани до своєї Церкви. У літургії сослужили: о. Дарій Губ'як — парох Гожова та о. Ернест Секульській з Мендзижеча. Літургію пожертвувано з проханням про Божу опіку для всіх родин парафії Гожів. У празнику взяли участь також вірні зі Сквез-

жини, Осецка, Луг та Мужинова. На закінчення літургії заспівано «Многая літа» церковній ієрархії та всім присутнім і відбулося ще мирвання. Храмове свято завершено спільною трапезою у приміщеннях Університету третього віку. Це був час на спільну зустріч, бесіду та радісне співання українських пісень.

У минулому св. Йосафат був захисником своєї Церкви. Віддав за це своє життя. Сьогодні розглядаючи його життя, вчить він вірян зберігати християнську віру. Для парафій з Гожова Влпк. і Старгарду має він свою вимову. Своім покровом допомагає мати свою церкву, яка буде знаком їх віри. Тому приходимо до нього, щоб він заступався за нами.

о. Аркадій Трохановський

Під покровом...

(Продовження з 1 сторінки)

відзначати свята у своїй святині. Це велика душпастирська потреба та дуже важливий фактор для збереження своєї ідентичності. Після літургії відбулося мирвання та вознесено «Многая літа» церковній ієрархії, вірним та всім хто носить ім'я Архистратига Михаїла.

Того ж самого дня свій храмовий празник святкувала також і парафія у Свідвіні. Після обіду в місцевому костелі, з якого користають греко-католики у Свідвіні, відправлено св. літургію, яку також очолив протосинкел о. митрат Богдан Галушка з Кошаліна у сослужінні отців: о. Марка Сосницького — пароха Свідвіна та о. Аркадія Трохановського з Валча, який також виголосив Слово Боже, де звернув увагу на потребу відновлення в своєму житті індивідуальної молитви. У Тайні Покаяння послужив о. Богдан Фецюх. Після Служби Божої відбулося мирвання та відспівано «Многая літа» церковній ієрархії, присутнім священикам і всім вірним та іменинникам. Свідвін це невелика парафія, яку обслуговує священик з Колобжегу. Протягом довгих літ знаходився тут дім Сестер Службниць, які спільно з місцевою спільнотою взаємно допомагали собі. Сестри вели також і катехизу. Сьогодні з огляду на брак покликань до монашого життя сестри були змушені закрити монастир, а старших сестер перенесли в інші місця.

Це також свого роду виклик часу, але і для цієї невеликої спільноти також є надія. Латинники будують новий костел і є нагода, щоб святиня, з якої користають наші вірні, була переказана для потреб нашої парафії у Свідвіні. Думаю, що треба відкритися на слова Ісуса який сказав до апостолів: „Не бійсь, маленьке стадо, бо вашому Отцеві вподобалося дати вам Царство” і підійти до цього з вірою.

о. Аркадій Трохановський

Дорогі Брати і Сестри!

У продовж филипового посту, який для християн є часом підготовки до Різдва Христового, в наших церквах розповсюджуються святочні свічки Карітас. Це гарна справа, що тих свічок ми не купляємо а складаємо за них офіру, щоб таким чином виконати діло християнського милосердя. Складаючи за них добровільні пожертви, а саме на території Вроцлавсько-Гданській Єпархії усталено за малу свічку — 6,00 зл, за велику свічку — 15,00 зл.

Ми всі можемо приєднатися до загальнопольської, екуменічної Різдвяної Помочі Дітям. Згадана церковна акція проводиться у Польщі вже 20-тий раз і щорічно вона об'єднує християн спільним клопотанням про дітей, яким потрібна поміч під час хвороби або підтримка у складних ситуаціях.

Заохочую людей доброї волі бути добродіями та у своїх парафіях скласти щедрю пожертву за свічку, яка потім загоріє на святковому, різдвяному столі. Будьте ласкаві підтримати цю справу та в цей спосіб допоможіть потребуючим.

о. Роберт Роса, Директор Карітас
Вроцлавсько — Гданської єпархії

Всечесний Отче Владико Євгене!

З нагоди висвячення Вас у єпископський сан щиросердечно бажаємо Вам великих успіхів у Вашій душпастирській праці, яку ви обрали собі з любові до Господа до нашої Греко-Католицької Церкви та нашого українського многостраждального народу Сердечно бажаємо вам багато сил, витривалості та сповнення всіх ваших задумів З глибини наших сердець бажаємо Вам благословення Господнього

ваші колишні
лельківські парафіяни

Єпархіальний художній біблійний конкурс для дітей та молоді у 2013/2014 р.

Правила конкурсу:

1. Художній Конкурс:

„Біблійні оповідання з євангелії від св. ІВАНА”

2. Мета конкурсу:

- поглиблення знання про Святе Письмо,
- поглиблення християнського життя,
- скріплення релігійної ідентичності,
- зацікавлення Святим Письмом в родині,
- наслідування життя Святих осіб з Євангелії,

3. Учасники:

- діти дошкільного віку,
- учні початкової школи — клас I,
- учні початкової школи — клас II,
- учні початкової школи — клас III,
- учні початкової школи — клас IV,
- учні початкової школи — клас V,
- для учнів початкової школи — клас VI,
- для учнів гімназії,

4. Організатори та правила конкурсів

1) Організатори:

- Конкурс відбувається за благословенням Вроцлавсько — Гданського Єпископа Кир Володимира Ющак.
- Організатори: Єпархіальний Катехитичний Центр та Комісія до Справ Дітей та Молоді Вроцлавсько — Гданської Єпархії.

2) Правила:

- роботи повинні бути самодільні, раніше не публіковані, та не нагороджувані на інших конкурсах
- кожна робота повинна бути підписана: ім'я та прізвище, вік, адреса, ім'я та прізвище катехита, назва парафії, назва біблійної історії, праці можуть бути виконані у форматі А3 та А4.
- учасники поносять кошти виготовлення та переслання робіт.
- організатори застерігають собі право не повертати і публікувати конкурсні роботи.

3) Призи:

- переможці конкурсів отримають нагороди фондовані організаторами
- переможці конкурсів отримають нагороди на з'їздах дітей у 2014 р. в Білому Борі та в Лігниці.

4) Час надсилання праць:

- виготовлені роботи слід надсилати до 1 травня 2014 року за адресою:

ks. Arkadiusz Trochanowski
ul. Osiedle Dolne Miasto 26/3
78-600 Walcz

с. Меланія Кузьо
о. Ярослав Роман
о. Аркадій Трохановський

Цілий світ без міри звеселився

Цілий світ без міри звеселився,
Як Ісус маленький народився —
Не в палаті на м'якій перині,
А у яслах на пахучім сні.
Перші до Господньої Дитини
Пастушки привітали з полонини.

Перші Сина Божого вітали,
На соніці коляду заграли —
Поклонились Божому Дитятку,
Принесли у дар Йому ягнятко.
Йдім і ми до Божої Дитини,
Принесімо Їй дар від України.

Принесімо свою любов дитячу
Та молитву щиріу і гарячу —
І просім маленького Месію:
„Україні, Христе, дай надію!
Силу дай збороти лихо люте,
Волю-долю поможи здобути!”

Роман Завадович

Будови...

(Продовження з 6 сторінки)

- ul. Bohaterów Warszawy 53, 78-400 Szczecinek (Darowizna na budowę Cerkwi)
- Parafia greckokatolicka w Zamieni-cach, Bank Zachodni WBK I Oddział w Chojnowie, ul. Dąbrowskiego 12, 59-225 Chojnow, Nr rachunku: 62 1090 2675 0000 0001 1126 3960
- Parafia greckokatolicka pw. Przemienienia Pańskiego, Bielica 22, 78-421 Drzonowo, konto: 09 9317 1025 1300 7982 2000 0010 — Darowizna na cele kultu religijnego (budowa cerkwi)
- Parafia greckokatolicka pw. Józefa Męczennika, ul. Warszawska 202, 66-400 Gorzów Wielkopolski Nr 19 8372 0008 0900 1569 2009 0001 „Na re-mont cerkwi”

БЛАГОВІСТ — суспільно-релігійний місячник. Видає Українська Католицька Церква у Польщі. Редакція на громадських засадах. Редагує колегія: **Богдан Тхір** (т) — секретар редакції (тел./факс дом. 89 761 04 21), **прот. Богдан Степан** - координатор від Перемисько-Варшавської архієпархії, **о. Аркадій Трохановський** - координатор від Вроцлавсько-Гданської єпархії, **Ігор Горків** - тематична сторінка, **прот. Богдан Панчак** - богословська колонка, **о. Павло Поточний** - катехитична колонка, **Михайло Пульковський** - колонка «Жива парафія», **Дарій Гаврилець** — технічна редакція. Погляди авторів публікацій не завжди сходяться з точкою зору редакції. Матеріалів не замовлених не відсилаємо. В оправданих випадках застерігаємо собі право виправляти і скорочувати авторські тексти. Матеріали до публікації просимо висилати у машинописах або у чітких рукописах.

Kuria bp., ul. Basztowa 13, 37-700 **Przemysł**, tel./fax 16 678-78-68
e-mail: kuria@przemyslgr.opoka.org.pl

Kuria bp., Pl. Nankiera 15a, 50-140 **Wrocław**, tel./fax 71 343-94-77,
fax 71 343-94-67, e-mail: konsystoria@wro-gda.opoka.org.pl

Adres «BLAHOWIST»; ul. Kościuszki 28/3, 11-220 Górowo Iławeckie,
redakcji: tel. 89 761-04-21, e-mail: blahowist@poczta.onet.pl

Bank Spółdzielczy w Górowie II, Nr 08 8855 0004 2003 0006 3515 0001